

ஜெபம்

எது ஜெபமாக இருப்பதில்லை ...

ஜெபம் என்பது தேவன், விசுவாசம், மற்றும் வாழ்வு ஆகியவை பற்றிய நமது முழுக்கருத்தை உள்ளடக்குவதினால், அது ஒரு நுணுக்கமாகவோ அல்லது சூத்திரமாகவோ குறைக்கப்பட்டு விடக் கூடாது. இந்தப் பாடங்கள் பதில்களைக் காட்டிலும் கேள்விகளை அதிகமாய்க் கொண்டுள்ளன. அவைகள் உணர்வுமயக்கத்தை அல்ல ஆனால் [சிந்தனையின்] ஆழத்தைத் தூண்டியெழுப்புகின்றன. அவைகள் உணர்வைக் காட்டிலும் சிந்தனையை அதிகமாய் வேண்டுகின்றன. எது ஜெபமாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிலும், எது ஜெபமாக இருப்பதில்லை என்பதில், ஜெபத்தைப் பற்றிய சத்தியம் ஒருவேளை சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட முடியலாம். எது ஜெபமாக இருப்பதில்லை என்பதை அன்றாடம் நமக்கு நாமே நினைவூட்டிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் நாம் - காலப்போக்கில் - ஜெபத்தை ஒரு மதியீனமாக உருக்குலைத்து விடுவோம்.

ஜெபம் என்பது அவசர நிலைகளில் மட்டும் பயன்படுத்தக் கூடிய ஒரு கடைசிப் புகலிடமாய் இருப்பது இல்லை. “கடைசிப் புகலிடத்தின் தேவன்” என்பவர் தேவனாக இருக்க முடியாது! சாகசம் செய்யும் விமானிகள் குடைக்கருவிகளை [parachutes] ஞானமாய் அணிந்து கொள்கின்றார்கள், ஆயினும் அவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்த விரும்புவதில்லை! ஒரு குடைக் கருவி என்பது கடைசிப் புகலிடமாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஜெபம் என்பது நமது கடைசி சிந்தனையாக இன்றி, நமது முதல் சிந்தனையாக இருக்க வேண்டும். நமது ஜெபங்கள் பேரழிவிற்கான சுறுசுறுப்பற்ற பதில்செயலுக்கு அதிகமானதாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கும் தேவனுக்குப் பின்னாக ஒரு விக்கிரகம் ஒளிந்து கொண்டுள்ளதா? ஜெபம் என்பது “சரியான தேவனிடம்” “சரியான விஷயங்களுக்காக” கேட்டல் என்பதாக உள்ளது. பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் மாபெரும் ஆசீர்வாதம், நீங்கள் விரும்பியதைப் பெறுதல் என்பதாயிராமல், தேவன் செயல்பாட்டில் இருப்பதைக் காணுதல் என்பதாகவே உள்ளது. மேன்மையாக ஜெபிப்பதற்கு நாம் தேவனைச் சிறப்பாக அறிந்திருக்க வேண்டியது இல்லை ... நாம் தேவனை மேன்மையாக அறிவதற்காகவே சிறப்பாக ஜெபிக்க பிரயாசப்படுகின்றோம்! ஜெபித்தலே வாழ்தலாக உள்ளது. நீங்கள் ஜெபிப்பதினாலேயே ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுகின்றீர்கள். ஆகையால், ஜெபம் என்பது ஒரு பொருளடக்கமே தவிர, நுணுக்கம் அல்ல. எவரொருவரும் எப்பொழுதும் “ஜெபத்தில் சிறந்து விளங்குவதில்லை.” முரண்பாடு போலத் தோன்றும் மெய்யுரை என்ற வகையில், ஒருவர் எவ்வளவு

அதிகமாய் ஜெபிக்கின்றாரோ, அவ்வளவு குறைவாகவே அவர் தமது ஜெபத் தினால் திருப்தி அடைகின்றார். உண்மையான ஜெபம் தாழ்மைப்படுகிறது - அது ஒருக்காலும் ஒருவர் தம்மை ஆவிக்குரிய வகையில் பிறரைவிட மேன்மையாய் இருப்பதாக நினைக்கச் செய்யாது. ஜெபத்தைப் பற்றி ஒருவர் ஒரு புத்தகத்தை எழுதி விட்டதால் மட்டும், அவர் எப்படி ஜெபிப்பது என்பதை அறிந்துள்ளார் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. நான் எழுதியுள்ள எல்லாப் பாடங்களிலும் இது மிக மிகக் கடினமானதாக இருந்துள்ளது.

ஜெபம் என்பது பேரம் பேசுதலாக இருப்பதில்லை. உதவியற்ற மக்கள் தேவனுடன் பேரம் பேசுவதற்கு [ஆதாரத்] தளங்கள் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. நீங்கள் தேவனுடன் “குதிரை-வர்த்தகம்” செய்வதில்லை. ஒரு மனிதர் ஜெபத்தில் தேவனிடம், “நான் ஒருபோதும் அதிகமானவற்றிற்குக் கேட்பது இல்லை!” என்று கூறினார். இது ஜெபத்தைப் பற்றிய முற்றிலும் தவறான புரிந்துகொள்ளுதலாக இருக்கிறது. தேவன் நமக்குக் கொடுக்க, நம்மை ஆசீர்வதிக்க விரும்புகின்றார். அவர் நமது அன்றாட வாழ்வாயிருக்க விரும்புகின்றார். அவர் தயக்கமுள்ளவராயிருப்பதில்லை. மற்றவர்கள், அவசர வேளையில், தேவனிடத்தில், “நீர் அதைச் செய்தால், நான் இதைச் செய்வேன்” என்று வாக்களிக்கின்றார்கள். சிறைச் சாலைகள், மருத்துவ மனைகள், மற்றும் கல்லறைகளில் ஏற்படுத்தப்படும் வாக்குறுதிகள் மிகவும் அரிதாகவே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. நாம் மரணத்திற்கேதுவான இன்னொரு தவறைச் செய்கின்றோம்: நாம் சில ஜெபங்கள் தேவனுக்கு “மிகவும் சிறியதாக” அல்லது “மிகவும் பெரியதாக” இருப்பதாக நினைக்கின்றோம். எதுவும் “மிகவும் சிறியதோ” அல்லது “மிகவும் பெரியதோ” அல்ல.

ஜெபம் என்பது ஒரு அற்புதமாக இருப்பதில்லை. “ஒரு நாளைக்கு ஒரு அற்புதம் என்பது சாத்தானை தூரத்தில் வைப்பதில்லை.” விசுவாசம் இந்த உலகத்தை ஜெயிக்கிறது. புயலின் நடுவில் அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவைக் காக உரத்து அலறினார்கள்! அவர் எப்போதுமே அவர்களுடைய விசுவாசக் குறைவுக்காக ஆச்சரியமுள்ளவராய் இருந்தார். “அற்ப விசுவாசிகளே!” (மத்.14:31; முதலியன) என்பதுதான் பன்னிருவருக்கு அவர் கூறிய ஒரே கடிந்துகொள்ளுதலாக இருந்தது. ஜெபம் என்பது நமது வேலை, முயற்சி, அல்லது வாழ்வு ஆகியவற்றிற்குப் பதிலீடாக இருப்பதில்லை. ஜெபம் என்பது தேவனைப் “பயன்படுத்திக் கொள்ளுதலாக” இருப்பதில்லை - ஜெபம் என்பது கடமையைச் செய்ய வந்துள்ளதாக அறிவித்தலாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது, “அதற்குப் பின்பு எல்லாரும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தார்கள்” என்று கூறும் “தேவதைக் கதையாக” இருப்பதில்லை. ஜெபம் என்பது ஒரு யுத்தமாக, ஒரு போராட்டமாக, ஒரு மாற்றமாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது ஆத்துமாவிற்கு பயிற்சி நிலையமாக உள்ளது. தேவனிடத்தில் நீங்கள் கேட்டவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளாததற்காக அமளி செய்தல் என்பது முரட்டுத்தனமாக உள்ளது; எப்போதாவது கேட்டல் என்பது அவிசுவாசமாக உள்ளது. இரண்டுமே தவறானவைகளாக உள்ளன.

ஜெபம் ஒருக்காலும் பெருமை கொள்ளுவதில்லை. ஜெபம் உதவியற்ற

தாக உள்ளது. தேவனில் சிறுபிள்ளையைப் போன்ற நம்பிக்கை என்பதே ஆவிக்குரிய தன்மையின் சாராம்சமாக உள்ளது. தாங்கள் கேட்பதைப் பெற்றுக் கொள்வதில் எப்போதும் மகிமையடைகின்றவர்கள் என்னைப் பயப்படுத்துகின்றார்கள். ஜெபமானது எவரொருவரையாகிலும் மிக உயர்வானவராக உணரச் செய்தது என்றால், அவர் ஜெபிக்கவே இல்லை என்று ஆகிறது! ஒருவரும் ஒருக்காலும் “அதில் சிறந்து விளங்கியதில்லை.” அதைக் குறித்துப் பெருமைகொள்ளுதல் என்பது அதைத் தவற விடுதலாக உள்ளது. வேதாகமமானது ஜெபத்தில் ஒருக்காலும், தொடர்ச்சியான “மலையுச்சி அனுபவங்களை” அளிப்பதில்லை. ஜெபம் என்பது நேர்ப் பொருளில் நமது தேவனைத் தொழுதுகொள்ளுதல் அல்ல ... ஜெபம் என்பது தேவன் நம்மை அழைக்கும்படி அனுமதித்தலாகவே உள்ளது. ஜெபமும் பெருமையும் ஒன்று கலப்பதில்லை.

ஜெபம் என்பது விட்டு விலகுதலாகவும் இருப்பதில்லை! சிலர் ஒருக்காலும் ஒன்றையும் எதிர்பாராமல் ஜெபிக்கின்றார்கள், ஏனென்றால் இவர்கள் ஜெபிப்பது என்பதை ஒரு கட்டளையாகவே கண்ணோக்குகின்றார்கள். நீங்கள் [ஒரு விஷயத்தை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற] நம்பிக்கை கொள்ளாவிட்டால் அந்த விஷயத்திற்காக ஜெபிக்காதீர்கள்! ஜெபம் என்பது ஒவ்வொரு விசுவாசியின் பிறப்புரிமையாக உள்ளது - இது உயரப்பறக்கும் ஒரு சில மேன்மையான பரிசுத்தவான்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கொடையாக இருப்பதில்லை! ஜெபத்திலிருந்து எழுந்து, “இது நன்மையொன்றையும் செய்யாது” என்று கூறுவது விசுவாசம் இன்மையாக உள்ளது. தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றார். அவர் வல்லவராய் இருக்கின்றார். ஜெபம் என்பது தேவனுடன் சந்திக்க முன்குறித்த இடமாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது, “நான் தேவனுடைய உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றேன்” என்று கூறுதலாக உள்ளது. நீங்கள் தேவனை, உங்களுக்காக ஒன்றும் செய்யாதவர் என்ற யூகத்துடன் கண்ணோக்கலாம் - அல்லது அவர் செய்துள்ளவற்றை நீங்கள் கண்ணோக்கலாம். தேவன் தமது மாபெரும் ஞானத்தில், மனித ஜெபங்கள் விஷயங்களை நடப்பிக்கக் கூடிய ஒரு இடத்தை உண்டாக்கியுள்ளார். அதை விசுவாசியுங்கள். அதைப் பயன்படுத்துங்கள்.

ஆவியில் ஜெபித்தல்

எபேசீயர் 6:18; யூதா 20

“எந்தச் சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுகோளும் விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியினாலே ஜெபம்பண்ணி, ...” (எபே. 6:18).

நீங்களோ பிரியமானவர்களே, உங்கள் மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தின்மேல் உங்களை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, பரிசுத்தஆவிக்குள் ஜெபம்பண்ணி (யூதா 20).

அந்தப்படியே ஆவியானவரும் நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவி செய்கிறார். நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியதினன தென்று அறியாமலிருக்கிறபடியால், ஆவியானவர்தாமே வாக்குக் கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுகூல்கொண்டிருக்கிறார் (ரோமர் 8:26).

உங்கள் சரீரமானது நீங்கள் தேவனாலே பெற்றும் உங்களில் தங்கியும் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறதென்றும், நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்ல என்றும் அறியீர்களா? (1 கொரி. 6:19).

“நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன், அப்பொழுது என்றென்றைக்கும் உங்களுடனேகூட இருக்கும்படிக்குச் சத்திய ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்தருளுவார்” (யோவா. 14:16).

“சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார். அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல் ... அவர் ... என்னை மகிமைப்படுத்துவார்” (யோவா. 16:13, 14).

இரண்டு அடிப்படை பிரச்சனைகள் சபையையும் இந்த உலகத்தையும் அழிக்கின்றன: வேதாகம ரீதியான அறியாமை மற்றும் ஆவிக்குரிய பக்குவம் இல்லாமை. வேதாகம ரீதியான அறிவு என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது; பக்குவம் என்பது கட்டளையாக உள்ளது. பரிசுத்த ஆவியானவர் இருக்கின்றார். அவர் ஒரு “அஃறிணைப் பொருளோ” அல்லது ஒரு “ஆவியோ” அல்ல. அவர் தேவத்துவத்தின் மூன்றாம் ஆளாக இருக்கின்றார். கிறிஸ்தவர்கள் “ஆவியானவருக்குள்” வாழ்கின்றார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் “ஆவியானவருக்குள்” ஜெபிக்கின்றார்கள். இது நமது சிந்தனையையும் நடைமுறையையும் வேண்டுகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் புறக்கணிக்கப்படவோ, கண்டுகொள்ளப்படாது விடவோ, அல்லது தவறாகப் பயன்

படுத்தப்படவோ கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் “சடலம் போல் இறந்த வராகவோ” அல்லது “St. Vitus Dance” போன்று சித்தம் கலங்கியவராகவோ இருப்பதில்லை. நாம் இந்த சத்தியத்தை மும்முரமாய்ப் படிப்பதற்கு நம்மையே ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்.

தவறாக புரிந்துகொள்ளுதல்கள்

இன்றைய நாட்களில் பரிசுத்த ஆவியானவரைச் சுற்றிலும் பல தவறான புரிந்துகொள்ளுதல்கள் சூழ்ந்து இருக்கின்றன.

(1) தவறான ஆவிக்குரிய தன்மை. ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது பழிவாங்குதலுடன் திரும்பவும் வந்துள்ளது. மதம் உயிருள்ளதாக உள்ளது, ஆனால் அது வேதாகமரீதியானதாக உள்ளதா? ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது சுலபமாகப் போலிவேலை ஏற்படுத்தப்படக் கூடியதாக உள்ளது. நம்மில் பெரும்பான்மையானோர் சுலபமாக ஏமாற்றப்படுகின்றோம். இதைப்பற்றி மத்தேயு 6ல் இயேசு நகைச்சுவையாகப் பேசியுள்ளார். மனிதர்கள் குழல் ஊதச் செய்வதினால் தங்கள் தர்மங்களைப் பிறர் அறியச் செய்கின்றார்கள்! அவர்கள் மக்கள் கூட்டங்களின் மத்தியில் நின்றுகொண்டு சத்தம் போட்டும் நீண்டதாகவும் ஜெபம் செய்கின்றார்கள்! அவர்கள் தங்கள் உபவாசங்களை வெளிக் காண்பிக்கத் தங்கள் முகங்களை வாடலாக வைத்துக் கொள்கின்றார்கள்! எவ்வளவு அற்பத்தனமானது! இருந்தும், அவர்கள் வெற்றியடைந்திருந்தார்கள்! “அவர்கள் தங்கள் பலனை அடைந்தாயிற்று” என்று இயேசு கூறினார்.

ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது பரிசுத்த ஆவியானவருடன் தொடர்பு கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு! ஆவியானவரின்றி ஒருவர் ஆவிக்குரியவராக இருக்க முடியாது! ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது உதவியற்ற தன்மையிலிருந்து வெளிவருகிறது. தேவன் மீது சார்ந்திருத்தல் என்பதே ஆவிக்குரிய தன்மையின் சாராம்சமாக உள்ளது. கிறிஸ்தவமானது ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணப்படாத வரைக்கும் அற்புதமானதாகவே உள்ளது!

(2) ஒரு தவறான பரிசுத்த ஆவி. பரிசுத்த ஆவியை அறிவிக்கின்றவர்கள் பெரும்பாலும் வேதாகம ரீதியாக அறியாமையுடனும் மதியீனத்துடனும் இருக்கின்றார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் வேதவசன ரீதியானவராகவும் கருத்துணர்வுமிக்கவராகவும் இருக்கின்றார். அவர் “உளறுதலாக” குறைக்கப் பட்டு விடக் கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் மீது கவனம் செலுத்துகின்ற எவரொருவர் மீதும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஆவியானவர் வேதாகமத்தில் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுவது கூட இல்லை. அவர் தேவத்துவத்தின் “திரை களுக்குப் பின்னால்” இருக்கின்ற நபராய் இருக்கின்றார். அவர் இயேசுவைக் கணப்படுத்துவதன் மூலமாக தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதற்காகவே வாழ்கின்றார். பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்போது தாம் பெற்றுக் கொண்டுள்ள எல்லா கவனத்தினாலும் சங்கடம் அடைவார். ஆவியானவரைக் கொண்டுள்ளதாக உரிமைகோருகின்றவர்கள் வேத வசனங்களை மறுக்கின்றார்களா அல்லது முரண்படுகின்றார்களா என்பது பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். ஆவியானவர் வேதாகமத்தை ஏவினார் (2 பேது.

1:20, 21); அவர் அதைச் சிறுமைப் படுத்தும் வகையிலோ அல்லது அதற்கு முரணான வகையிலோ எதையும் கூறவோ அல்லது செய்யவோ மாட்டார். ஆழ்ந்தறிவுள்ள வேதபாடப் படிப்பின்றி ஆவியானவரை விரும்புகின்றவர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்.

(3) தவறான ஆவிக்குரிய பலம். இன்றைய நாட்களில் மனிதர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பயன்படுத்தி அட்டுழியமான வல்லமையை உரிமைகோருகின்றார்கள். பணம் “ஆகாயத்திலிருந்து கொட்டுகிறது”; எல்லா வியாதியும் குணமாகிறது; அவர்கள் வெற்றியின்மேல் வெற்றியடைகின்றார்கள். இது வாழ்வுமல்ல ஆவியுமல்ல. ஜெபம் என்பது உதவியற்றதாக உள்ளது. இதனால்தான் உண்மையான ஜெபம் என்பது இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ளது. ஆவியானவரினால் நீங்கள் சுயமகிமையைத் தேடுவீர்கள் என்றால், நீங்கள் தவறு செய்கின்றீர்கள்! தனிப்பட்ட அற்புதங்களை விரும்புதல், தனிப்பட்ட வல்லமையைக் கொண்டிருத்தல், “என்னை நன்கு தோற்றமளிப்பதற்கு” ஆவியானவரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பது தவறானதாக உள்ளது. “நாம் ஆவியினால் நிறைந்து” இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கட்டளையிடுகின்றார் (எபே. 5:18). நாம் ஆவிக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒருக்காலும் கட்டளையிடப்பட்டது இல்லை. “ஆவியானவர் உள்ளாக வாசம் பண்ணுவதற்கோ” அல்லது “ஆவியானவரால் வரம்பெற்று இருப்பதற்கோ” நாம் “ஆவியினால் நிறைந்திருக்க வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டுள்ளோம். இது நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டிய ஒரு கட்டளையாக உள்ளது. இந்தக் கட்டளையானது உறுதியான கண்டிப்புடன் உள்ளது: “நீங்கள் நிறைந்து.” இது செய்ப்பாட்டு வினையில் உள்ளது: “ஆவியானவர் உங்களில் நிறைவாராக.” வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவது என்றால், நாம் ஒரு குவளையையோ அல்லது ஒரு வாளியையோ தண்ணீர் கொண்டு நிரப்புவது போல் பரிசுத்த ஆவியானவரை நாமே நிரப்பிக் கொள்ளுவதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள்ளாக வாசம்பண்ணுகின்றார். நாம் நம்மையே விட்டு கொடுக்கும் போது (துறக்கும்போது), ஆவியானவர் நம்மை ஆசீர்வதிக்க அனுமதிக்கப் படுகின்றார். நாம் நம்மையே சாத்தானுக்கோ அல்லது ஆவியானவருக்கோ கொடுக்க முடியும்.

(4) தவறான, பிள்ளைத்தனமான மதியீனம். தவறான கருத்துக்களும், பிள்ளைத்தனமான கிறிஸ்தவர்களும் ஆவிக்குரியவைகளாயிராமல் மாம்சத்திற்குரியவைகளாய் உள்ளன[ர்] (1 கொரி. 3). ஆவியானவர் புத்தி சாலித்தனமற்றவராக இருப்பதில்லை, அதாவது அவர் பிள்ளைத்தனமான குழப்பத்தினால் நிறைந்திருப்பதில்லை. ஆவியானவர் அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சகல சத்தியங்களையும் போதிப்பார் என்று இயேசு கூறினார் (யோவா. 13-17). இந்த வசனத்தினால் உலகமானது பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக் குறித்தும் நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும் உணர்த்தப்பட்டது (யோவா. 16:7-11). அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசுவானவர் என்னவாக இருந்தாரோ, அதே விதமாகவே நமக்கு ஆவியானவர் இருக்கின்றார். மனம் புதிதாகிறதினால் மட்டுமே பக்குவம் வருகிறது (ரோமர் 12:1, 2). “இயேசுவே பதில்” என்று வாகனங்களில் ஓட்டப்பட்டுள்ள சிறு தாள்கள் சத்தமிடு

கின்றன. எதற்கு அவர் பதிலாய் இருக்கின்றார்? இயேசு தாம், “வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாய்” இருப்பதாக மட்டுமே உரிமைகோரியிருந்தார் (யோவா. 14:6).

வேதாகமம் என்பது தேவனுடைய கடைசி வார்த்தையாக உள்ளது. இந்த சத்தியத்தை நாம் ஒருக்காலும் மறக்கக் கூடாது. வேதாகமம் என்னுடைய இரக்கத்தின் கீழ் இருப்பதில்லை. “வேதாகமம் எனக்குக் கூறுகிறது” என்று கூறுவது தவறானதாக உள்ளது. “வேதாகமம் இவ்வாறு கூறுகிறது” என்பதே சரியானதாக உள்ளது. தேவனுடைய சபை என்பது ஒரு சர்க்கல் வித்தை காட்டும் இடம் அல்ல. ஆவியானவர் வித்தைகள் செய்வதில்லை. தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் என்பவை எவ்வளவுதான் பொக்கிஷம் போல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவையாய் இருப்பினும் அவை வேதாகமத்திற்கு இணையானதாக இருப்பதில்லை. இது [வேதாகமம்] முற்றானதாகவும் நிறைவானதாகவும் உள்ளது.

(5) பொய்யான வல்லமை. ஆவியானவர் நமது வல்லமையாக உள்ளார், ஆனால் இப்படிப்பட்ட வலியுறுத்தமானது இலகுவாகத் தவறாய்ப் பயன்படுத்தப்படக் கூடும். வல்லமைக்காகவே வல்லமையை நாடுதல் என்பது மந்திர வேலை செய்தலாக உள்ளது. மந்திர வேலை அல்லது சூனிய வித்தை என்பது தவறானதாக உள்ளது, ஏனென்றால் மந்திரவாதிகள் வல்லமையின் நபரின்றி மிக உயர்ந்த வல்லமையை விரும்புகின்றார்கள். தேவனுடன் ஒரு தனிப்பட்ட உறவின்றி வல்லமை என்பது தவறானதாக உள்ளது. ஆவியானவர் ஒரு நபராக உள்ளார்; நாம் அவரை ஒரு செயல்நிகழ்வாகக் குறைத்து விடக் கூடாது.

உண்மைகள், உண்மைகள் மற்றும்

அதிகமான உண்மைகள்

நாம் பின்வரும் மூன்று காரணங்களுக்காக “ஆவியில்” ஜெபிக்கின்றோம்:

(1) இது ஜெபத்தை அதன் இயந்திரத்தன்மையில் இருந்து உயர்த்துகிறது. நாம் “மதத்தில் நிபுணர்களாக” இருந்து “ஆவியில் மரித்தவர்களாகி” விடக் கூடும். ஜெபம் என்பது பிதாவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, குமாரனால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, ஆவியானவர் நமக்கு வல்லமை அருளுகின்ற அளவுக்கு, அவ்வளவு பெரியதாக உள்ளது. ஜெபம் இயந்திரத்தனமானதாகவோ அல்லது ஆவிக்குரியதாகவோ இருக்கிறது - அது இரண்டுமாக இருக்க முடியாது.

தேவனிடத்தில் நாம் வழிகாட்டுதலைக் கேட்கும்போது, அவர் “உன் வாழ்வை எனக்குத் தா” என்று மட்டுமே கூறுகின்றார். இது உண்மை நிலையாக, முன்னுரிமையாக உள்ளது. தேவன் தனிப்படுத்தப்பட்ட, குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் நம்மை வழிநடத்த விரும்புவதில்லை. தேவன் நம்முடைய வாழ்வைக் கேட்கிறார். நாம் நமது வாழ்வு முழுவதையும் அவருக்குத் தர மறுப்பதால், நம் வாழ்வின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

பிரமாணத்தின் ஆவியானவரைப் புறக்கணித்து விட்டு, பிரமாணத்தின் கடிதத்தை வைத்துக் கொண்டிருத்தல் என்பது சுலபமானதாகவே உள்ளது. சிலர், “சாத்தானுக்கு அஞ்சுவதைக் காட்டிலும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு அதிகமாய் அஞ்சுகின்றார்கள்!” ஆவிக்குரிய ஜெபம் சிந்தனையையும் ஆழத்தையும் வேண்டுகிறது. சிந்தனைக்கு “தட்டிக் கொடுக்கும் பதில்களை” பலர் தேர்ந்து கொள்வார்கள். சிந்தித்தல் என்பது முடிவுகளை உள்ளடக்குகிறது. ஆழம் என்பது அனுபவத்திலிருந்து வளர்ச்சியை வேண்டுகிறது. நம்மில் மிகச் சிலரே அந்த அளவுக்கு முன்னேறியுள்ளோம். உணர்வு என்பது வேத வசனரீதியானது, உணர்வுப்பூர்வமாகுதல் என்பது அப்படியல்ல. நாம் ஒருக்காலும் உணர்வுக்கு அஞ்சக் கூடாது. ஆவியானவருக்குள் ஜெபித்தல் என்பது ஜெபத்தை இயந்திரத்தனமான வழிபாட்டிலிருந்து தனிப்பட்ட ஆவிக்குரிய தன்மைக்கு உயர்த்துகிறது.

(2) நாம் எப்படி ஜெபிப்பது என்பதை அறிவதில்லை (ரோமர் 8:26). நான் எவ்வளவு நீண்ட நாட்கள் வாழ்கின்றேனோ, அவ்வளவுக்கு நான் எவ்வளவு கொஞ்சமாய் அறிந்துள்ளேன் என்பதை அறிகின்றேன். நான் இளைஞராயிருந்தபோது, என்னிடத்தில் எந்தக் கருத்துணர்வும் இருந்த தில்லை - ஆனால் அதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை! இப்போது நான் முதிய வனாகியுள்ளேன், நான் [இன்னும் ஏராளமானவற்றை] அறிவதில்லை என்று அறிகின்றேன்! நமது பலவீனங்களில் பரிசுத்த ஆவியானவர் உதவுகின்றார். ரோமர் 8ம் அதிகாரம், வெற்றிகரமான கிறிஸ்தவ வாழ்வைப் பற்றிய ஒரு அதிகாரமாக உள்ளது. தேவனுடைய ஆவியானவரே கருவியாக உள்ளார். ரோமர் 8ம் அதிகாரம், ஆவியானவர் நமது வாழ்வில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தப்படுகின்றார் என்று நமக்குப் போதிக்கிறது. இது, அவர் நமது ஜெபங்களில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தப்படுகின்றார் என்று அர்த்தப் படுகிறது. நாம் ஆவியானவருக்குள் கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்தினால் தேவனிடத்தில் ஜெபிக்கின்றோம்! ரோமர் 8ம் அதிகாரம், நம்மை மறுபுறப்படுத்துதல் என்பதே ஆவியானவரின் முக்கிய பணியாக உள்ளதென்று நமக்குப் போதிக்கிறது. சிலுவையினருகில் கோழைத்தன மாயிருந்த அப்போஸ்தலர்கள் பெந்தெகோஸ்தே நாளன்று கெர்ச்சிக்கும் சிங்கங்கள் போல ஆனார்கள். “நேர்மையான எண்ணம்” அல்லது “நல்ல சூழ்நிலை” என்பது மாறுபாடாய் இருந்ததில்லை. ஆவியானவரே இந்த மாறுபாடாக இருந்தார். ஆவியானவர் அவர்களை மாற்றினார். இந்த உண்மையானது (நாம்) தப்பிக்க வகையில்லாததாக உள்ளது: நம்மில் பலர் நமது வாழ்வில், சிறிதே இயக்கத்தை அல்லது மகிழ்வைக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆவியானவர் தமது வசனத்தின் மூலமாக நமக்கு தைரியத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கொடுப்பார். நாம் “தேவனுடைய பிள்ளைகளாக” இருக்கின்றோம்; நாம் அநாதைகள் போல் வாழக்கூடாது! ஆவியானவரால் நிறைந்த வாழ்வுகள், வாழ்வுகளை மாற்றும் மற்றும் இல்லங்களை மாற்றும்.

(3) பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்காக வேண்டுகல் செய்கின்றார். ரோமர் 8:26, 27 வசனங்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன:

அந்தப்படியே ஆவியானவரும் நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவி

செய்கிறார். நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ளவேண்டியதின்தென்று அறியாமலிருக்கிறபடியால், ஆவியானவர்தாமே வாக்குக் கடங்காத பெருமச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுதல்செய்கிறார். ஆவியானவர் தேவனுடைய சித்தத்தின்படியே பரிசுத்தவாங்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறபடியால், இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறவர் ஆவியின் சிந்தை இன்னதென்று அறிவார்.

இந்தக் கூற்று கடினமானதாக உள்ளது - ஆனால் ஏன் இதைப் போராட வேண்டும்? ஏன் இதனைப் போக்குக்காட்ட வேண்டும்? ஆவியானவர் வேண்டுதல் செய்கின்றார். இயேசு ஒருவரே தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் மத்தியஸ்தராக இருக்கின்றார் (1 தீமோ. 2:5). ஆயினும் கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்காக வேண்டிக்கொள்ள முடியும் என்றால், ஆவியானவர் ஏன் அதைச் செய்ய முடியாது? பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக யாரோ ஒருவர், கிறிஸ்தவர்கள் ஆவியானவர் இல்லாத நிலையில் “இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள், பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறார்கள், பளபளப்பாக்கப்படுகிறார்கள், கல்லாக்கப்படுகிறார்கள்” என்று கணித்துள்ளார். எவ்வளவு பரிதாபகரமானது! இயேசு நமக்காகப் பரிந்து பேசுகின்றார். ஆவியானவர் நமக்காக சொல்லொண்ணா வலிவார்ந்த வகையில் பரிந்து பேசுகின்றார். என்ன ஒரு தேவன்! என்ன ஒரு இரட்சகர்! என்ன ஒரு ஆவியானவர்!

அக உணர்வுசார்ந்த அதிகாரத்துவம்

கிறிஸ்தவமானது புற உணர்வுசார்ந்த மற்றும் அக உணர்வுசார்ந்த அதிகாரத்துவத்தை அடக்கியுள்ளது. வேதாகமம் தேவனுடைய புற உணர்வு சார்ந்த அதிகாரத்துவமாக உள்ளது. “கர்த்தர் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.” நம்புங்கள் மற்றும் கீழ்ப்படியுங்கள். ஆயினும், நாம் அக உணர்வைப் புறக்கணிக்கும் அளவுக்குப் புற உணர்வை வலியுறுத்துகின்றோம். வேதாகமம், மதரீதியான நமது நிறைவான அதிகாரத்துவமாக உள்ளது. ஆயினும், வேதாகமத்தின் மாபெரும் கொள்கைகள் பல, அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளன. ஞானம் என்பது அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது. அருளிரக்கம் என்பது அகஉணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது. மனச்சாட்சி என்பது அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது. முரண்பாடுபோல் தோன்றும் மெய்யுரை என்ற வகையில், ஒரு கிறிஸ்தவர் “விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட உணவு” பற்றி இன்னொரு கிறிஸ்தவரின் கருத்திலிருந்து மாறுபடலாம். நாம் புறநிலைக் கருத்துக்களை அகநிலைக் கருத்துக்களுடன் ஒரூக்காலும் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. நாம் அக உணர்வு சார்ந்த அதிகாரத்துவத்தை மனிதக் கருத்துக்கள், சபலங்கள், அல்லது உணர்வுகள் என்பவற்றுடன் ஒரூக்காலும் குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது. அக உணர்வு சார்ந்த அதிகாரத்துவம் என்பது ஒரு அதிகாரத்துவமாக உள்ளது (ரோமர் 14:23). அக உணர்வு சார்ந்த அதிகாரத்துவம் என்பது நமது சுயநலமாக இருப்பதில்லை. பக்குவம் அடைதல் என்பது அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது. பண்பு என்பது அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது. உலகப் பிரகாரமான தன்மை என்பது எதிர்மறை அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது.

அக உணர்வுசார்ந்த நிலையில், ஜெபம் நிரூபிக்கப்பட முடியாது. ஞானம் நிரூபிக்கப்பட முடியாது. வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களால் ஏற்படுத்தப் படும் மூர்க்கத்தனமான உரிமைகோருதல்கள் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அகநிலை உணர்வு பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். வழிநடத்துதல் என்பது அக உணர்வு சார்ந்ததாக உள்ளது. தேவன் ஒரு கரும்பலகையுடனும் பதில்களை நமக்காக அதில் எழுதி வைத்தலுடனும் வருவதில்லை. வேதாகமம் நமக்கு நித்திய கொள்கைகளைப் போதிக்கிறது. பண்பு என்பது மிக உயர்வான ஒழுக்க நெறிகளை நமக்குள் நாட்டுகிறது ... பின்பு திட்டவாட்டமானவைகள் நம்முடையவைகளாக உள்ளன. தேவன் - இயந்திர மனிதர்களை அல்ல ஆனால் - புத்திரர்களை விரும்புகின்றார். தேவன் - பிள்ளைத்தனமானவர்களையல்ல ஆனால் - வயது வந்தவர்களை விரும்புகின்றார். “இருப்பு” பிரச்சனைகளுக்கு “தட்டிக் கொடுக்கும்” பதில்களுடன் உள்ள எளிய சட்ட புத்தகம் என்று ஒன்றும் இருப்பதில்லை. நாம் பொறுப்புள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்றே தேவன் விரும்புகின்றார். நாம் பக்குவம் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்றே தேவன் விரும்புகின்றார். நாம் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்று தேவன் நமக்குக் கூறுகின்றார் - ஆனால் அவர் குறிப்பிட்ட வேலையைச் சட்டபூர்வமாக்கு வதில்லை. கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற வாழ்க்கைத் துணையின் வகையைத் தேவன் நமக்கு கூறுகின்றார், ஆயினும் பெயர்கள் எதுவும் அளிக்கப்பட்டு இருப்பதில்லை. நாம் தேவனுடைய சிந்தையையும் சித்தத்தையும் கொண்டிருப்பதற்கு வேதாகமத்தைப் படிக்கின்றோம். நாம் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான ஞானத்திற்காக ஜெபிக்கின்றோம். ஜெபத்தில் ஆவியானவர் உள்ளடங்கியிருக்கப் பெறுவது பற்றி தனிச்சிறப்பு அல்லது குழப்பமுட்டும் அம்சம் எதுவும் இருப்பதில்லை.

தேவனை நாம் ஆவியோடு தொழுதுகொள்ளுகின்றோம் (யோவா. 4:23, 24). மனிதன் தன் முழங்கால்களில் இருந்து பரலோகத்தை எட்டுவது என்பது அவனது மாபெரும் உயரமாக உள்ளது! ஆவியானவரால் நிறையப் பெற்ற கிறிஸ்தவர்களில் இருந்து மட்டுமே ஆராதனை வரமுடியும் (எபே. 5:18). ரோமர் 8ம் அதிகாரமானது, தேவனுடைய அருளிரக்கமுள்ள கிருபையின் மீதான மாபெரும் அதிகாரமாக உள்ளது - இதில் பரிசுத்த ஆவியானவரே முக்கிய பாத்திரமாக இருக்கின்றார் (மத். 7:11; லூக். 11:13ஐக் காணவும்). பரிசுத்த ஆவியானவர், தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களில் நமக்கு உதவி செய்வதில், தேவனின் முகமையாக இருக்கின்றார். ஜெபிக்க மிகவும் கடினமாக இருக்கும்போது, கடினமாக ஜெபியுங்கள்!

“ஆண்டவரே, நான் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளுவதில்லை. நான் உம்மை நம்புகின்றேன். விசுவாசத்துடன் ஜெபிக்க எனக்குப் போதியும்.”